

saada, on muistettava pitää tarpeellinen tauko ennen seuraavaa kutsua.

DSB-laitteilla varustettujen alusten tulee tilata puhelu joko sähkötyksellä tai suoraan DSB-työskentelytaajuuksilla. DSB-laitteita ei saa käyttää 1. 1. 1978 lukien. Erityisesti laivoilta toivotaan, etteivät ne hukkaa liikaa aikaa puheluyrityksille silloin kun olosuhteet ovat epäsuotuisat.

Laivatelex

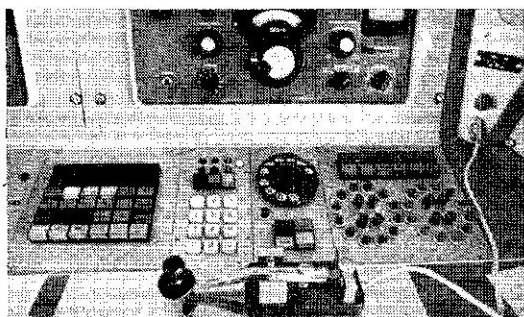
Vuonna 1965 asennettiin ensimmäinen laivatelex norjalaiseen alukseen ja kokeilut aloitettiin. 1971 alkoi säännöllinen laivatelexliikenne. Kasvu on ollut nopeaa, vuonna 1971 18161 laskutettua minuuttia, vuonna 1975 jo 135546 laskutettua minuuttia. Tällä hetkellä on käytössä 9 täydellistä laivatelexterminaalia. Suurimpana liikenteen lisäjänä ovat Pohjanmeren öljynporauslautat.

Halutessaan telexyhteyden laiva voi kutsua joko sähkötyksellä tai puheella tai suoraan laivatelextaajuuksilla, joita päivystetään hyvän taajuusvakavuuden omaavilla vastaanottimilla. Kun laiva-asema kutsuu Rogalandia käyttäen selektiivikutsunumeroa 1.02550, TOR-laite, kirjoitin ja ko. taajuudelle parillinen lähetin starttaavat. Suoraa telexkutsusta tulisi käyttää mahdollisimman paljon sen nopeuden takia.

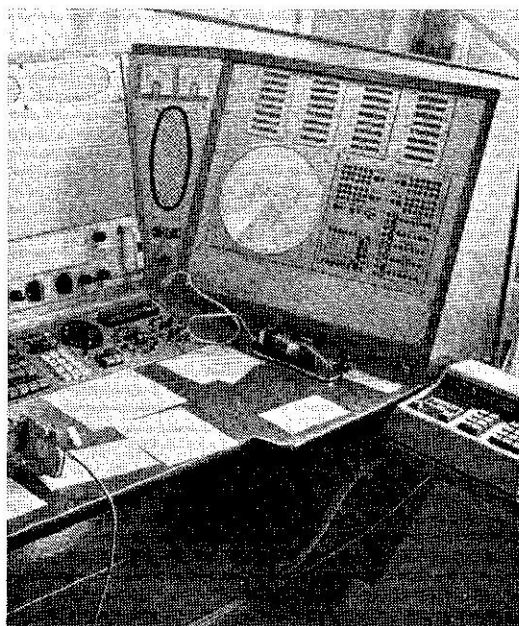
Laivan telexsanoma voidaan lähettää sekä päivällä että yöllä, silloinkin kun kutsutulla telexpisteellä ei ole ketään paikalla. Vastaanottavan kirjoittimen tunnus voidaan laukaista laivalta käsin ja siten saadaan varmuus liikenteen perille menosta.

Selektiivikutsut

Rogaland lähettää selektiivikutsuja HF-puhekutsutaajuuksilla käyttäen niitä taajuusalueita jotka kulloinkin ovat kuuntelussa. Kutsu lähetetään heti kun selektiivikutsulaittein varustetulle alukselle tulee liikennettä. Jos alus ei kohtuullisen ajan kuluessa vastaa, toistetaan kutsu. Selektiivikutsun informaatio-osan rakenne on samanlainen kuin

Lähikuva HF-puhelunvälityslaitteesta.

QRY-piste HF-puheluille. Täältä lähetetään myös selektiivikutsut.

Suomessa käytössä oleva. Kaksi ensimmäistä numeroa ilmaisee että kyseessä on Rogaland Radio:

- 2551 = puhelu päällikölle
- 2552 = puhelu
- 2553 = sanoma päällikölle
- 2554 = sanoma
- 2555 = laivatelex

Liikenteen suuntaus

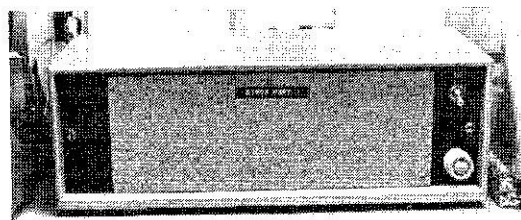
Liikenteensuuntausosasto välittää puhelut, sanomat jne. kyseiseen työskentelypisteeseen niin pian kuin yhteys alukseen on saatu. Jokaisella aluksella on oma kankortti, johon kerätään TR-tiedot. Osastolta on kaksisuuntainen kaiutinyhteys jokaiseen työskentelypisteeseen ja liikenne kankortteineen siirretään automaattikuljettimella työskentelypisteisiin.

Liikenneluettelot tarkistetaan päivittäin, ja mikäli laivalle lähetetty sanoma ei ole mennyt perille neljän päivän kuluessa, ilmoitetaan siitä lähettäjälle. Mikäli sanoma ei ole mennyt perille kahdeksantena päivänä, se peruutetaan, ellei lähettäjä halua jatkaa sen voimassaoloa.

Ollessaan pitempiä aikoja satamassa alus voi pyytää välittämään mahdollisen liikenteen esim. agentin telexillä. Telexnumero, josta tätä voi pyytää, on 42275, ja sitä päivystetään ympäri vuorokauden. Sen sijaan välitystä (QSP) toisten rannikkoasemien kautta ei voida järjestää lähinnä laskutusvaikeuksien takia. □

Kaukokirjoitin/morse-konvertteri

Kaukokirjoittimella avainnettava morsemerkkejä antava avainnuslaite mahdollistaa telexverkossa käytössä olevan, 5-merkkipulssisen reikänauhan sisältämän informaation lähettämisen vaivattomasti morsella laivalle. Laitteen avulla voi myös kaukokirjoittimella käsinkirjoittaen lähettää morsemerkeillä sanomia, tiedotuksia, liikenneluetteloita ym.

Laitteessa on reikänauhamuisti, joten sine voi syöttää kaukokirjoittimen konelähetimen nopeudella pitkänkin tekstin; se menee ulos morsemerkeillä omaa vauhtiaan, joka on säädettävissä n. 80–110 merkkiä/minuutissa. Reikänauhamuisti on mekaaninen laite, joka lävistää sisään syötetyt kaukokirjoittimen merkit ja lukee lävistämänsä nauhan laukaisupulssien tahdissa. Lukeminen tapahtuu rinnakkain eli kaikki reiät samanaikaisesti ja tulos saadaan ulos reikänauhamuistin viidestä koskettimesta. Morsemerkkien eri kestoajoista johtuen laukaisutahti vaihtelee. Vasta kun merkki on morsetettu, luetaan seuraava ja jos se on kirjaimet/numerot-merkki (vastaa kirjoituskoneen tela ylös/tela alas toimintaa), tehdään välittömästi uusi laukaisupulssi ja muutetaan lukutulos morsemerkeiksi.

Helsinki Radiossa on laivatelexkäytössä pari reikänauhamuistia ja muutama käyttämättä lopetetun elmux-liikenteen jäljiltä. Tämä seikka houkutteli minut rakentamaan TTL-tekniikalla laitteen, joka reikänauhamuistiin ja kaukokirjoittimeen kytkettynä toimii edelläesostetulla tavalla.

Morsemerkkien perusrungoksi voidaan ajatella sakara-aalto (ns. vekseli) sopivasti muokattuna ja katkottuna. Lyhin morsemerkki on yhden ja pisimmät ovat 19 yksikköimpulssin kestoisia. Merkkien väli on 3 yksikköimpulssia ja se näkyy kuvan alareunassa pulssijonon alussa. Numeroilla 1–10 merkitäessä paikoissa tapahtuu morsemerkin lopettaminen tai alkaneen pistemerkin jatkaminen tarvittaessa viivaksi täyttämällä pistettä seuraava kuoppa. Jokainen morsemerkin viiva ja merkin lopettaminen aiheuttaa siis toimenpiteen.

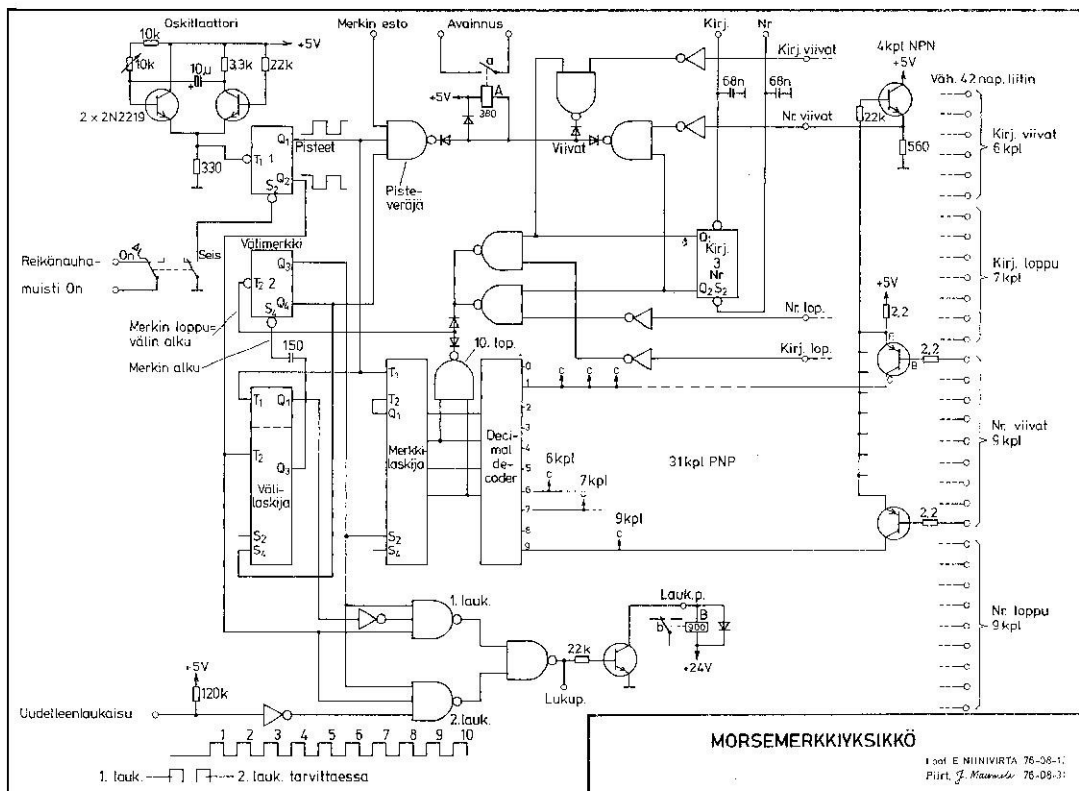
Esim.	viivat paikassa	päättyy paikassa
A	2	3
B	1	5
C	1 4	6
Nolla	1 3 5 7 9	10

Nauhanlukukyksikön (ei kuvaa) muisteja ohjaavat reikänauhamuistin koskettimet. Muistit säilyttävät merkin kunnes uusi luetaan.

Luettu merkki antaa yhteen yksikön 32:sta ulostulosta L-jännitteen muiden ollessa H. Muisti flip-flopien lisäksi nauhanlukukyksikö on tehty NAND-veräjästä ja inverttereistä. Mainitut 32 ulostuloa on kytketty morsemerkkikyksikköön sekä kirjain- että numeropuolen viivoja tekeville ja merkin loppumisen aiheuttaville transistoreille merkkien viivasisällön ja pituuden mukaisesti. Kytkennät on tehty diodeilla ulostulojen välisten kytkentöjen estämiseksi.

Morsemerkkikyksikkö (kuva) toimii seuraavasti: Oskillaattori ohjaa flip-flopiä 1, jonka ulostuloista saadaan vastakkaisvaiheiset sakara-aallot. Laite pysähtyy kun S2:lle annetaan kytkimellä maata. Q1 ohjaa pistevevää. Välilaskijan T2:lle viety toinen +pulssi saa tämän Q3:n muuttumaan L:ksi. Muutos antaa flip-flop 2:n S4:lle pulssin ja Q3 muuttuu L:ksi startaten merkkilaskijan. Samalla muuttuu Q4 H:ksi pysäyttäen välilaskijan ja avaten pisteveräjän. Merkin esto on yleensä H-tilassa; vain kuusi "äänetöntä" merkkiä on kytketty antamaan esto eli L. Piirustuksen alaosan veräjät antavat normaalisti 1. laukaisupulssin, mutta luetaan merkin ollessa kirjain- tai numerovaihto aiheuttavat nämä uudelleenlaukaisuun kytkettyinä 2. laukaisupulssin. Kirjain- ja numeronvaihtomerkkien ulostulo on myös kytketty ohjaamaan flip-flop 3:a näitä seuraavaa merkkiä vastaavaan asentoon.

Merkkilaskijaa seuraa decimal decoder, joka laskijaan tulevien pulssien tahdissa antaa neljän kytkintransistoriryhmän 31:lle transistorille kuva 1:een merkityillä hetkillä kollektorijännitteen. Jos kollektorijännitteen saanut transistori saa kannalleen nauhanlukukyksiköstä L:n tapahtuu viivaveräjän aukeaminen ja pisteveräjän läpäisemän pisteen jatkaminen viivaksi. Sama L on kytketty myös merkin loppu-transistoreille ja aikaansaa kirj./nr flip-flopin määräämän veräjän kautta, kytkennän mukaisena ajankohtana merkin loppumisen: flip-flop 2:n T2:lle tuleva ohjaus kääntää tämän väli-asentoon. Laukaisupulssi lähtee, välilaskija starttaa, uusi

merkki luetaan ja sen kytkentöjä vastaavat toiminnot tapahtuvat.

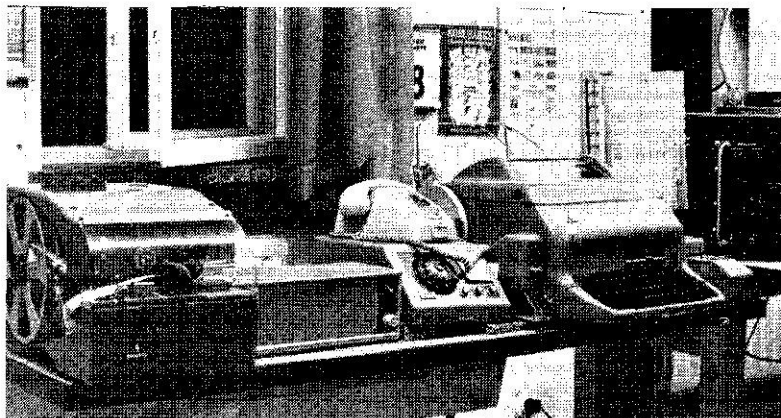
Käytetty decimal decoder päättyy yhdeksään ja esim. nollan edellyttämä merkin päättymisen on vasta paikassa 10. Siksi 10. päättymisen on tehty lisäveräjällä ja näin pitkät merkit päättyvät automaattisesti ilman kytkintransistoria.

Kuvaamani laite on prototyyppi ja tehty osista joita on helposti "löytynyt". Kehittämi-

sen varaa siis on. En ole tutkinut vastaavia laitteita, joten ratkaisut lienevät omaperäisiä. Nauhanlukuyksikössä on 20 IC-piiriä ja Morsemerkkiyksikössä 9 IC-piiriä ja lähes 40 transistoria. Merkkien kytkemiseen on käytetty pari sataa diodia.

Morsemerkkiyksikkö yksinkertaistettuna, ilman kirj./nr-vaihtoja ja uudelleenlaukaisuja, pienen sähköisen muistiyksikön ja näppäimistön yhteydessä muodostaa helposti morsekirjoittimen. □

OFJ:n laitteistoa. Vasemmalla nauhalukija ja muistiyksikkö, sen vieressä konverteri. Oikealla kirjoittamiseen käytettävä kaukokirjoitin.

YHTEISTYÖTÄ

NORDIC RADIO OFFICERS CONFERENCE

Pohjoismainen radiosähköttäjäkonferenssi pidettiin Helsingissä 19–20. elokuuta. Tämä oli jo 29. yhteinen kokous.

Tanskan radiosähköttäjäliittoa edusti Sigurd Bøje Larsen, Norjan Merimies-Unionia Ernst Rolf Olsen, Ruotsin Laivanpäälystöliittoa Bo Franzén ja Erland Säfbor. Suomesta oli mukana Heikki Santala, Harri Kajanus, Alf Karjalainen, Erkki Heikkinen, Ilkka Toivanen, Bertel Österlund ja kutsuvieraana Erkki A. Koivisto.

Kokouksessa kirjattiin työehtorintamalla tapahtunut kehitys, vertailtiin muutenkin olosuhteita ja annettiin kolme julkilausumaa.

Työehtosopimustilanne

Tanskassa ei ole tapahtunut muutoksia siten vuoden 1975 johtuen kaksivuotisesta sopimuksesta. Palkkoihin on tullut vain indeksikorotus.

Norjassa palkkoihin tuli indeksikorotus 6,25 % 1. 6. -76. Työaikoihin tuli lukuisia muutoksia 1. 4. alkaen.

Ruotsissa korotettiin palkkoja 1,2 9 %:lla. Sopimus on kaksivuotinen. Samalla astui voimaan 36 tunnin työviikko. 1/1-vuorottelu-systeemi on suurelta osin käytössä.

Huom: SR tulee lähettämään ammattijäsenille tiedotteen, jossa nämä TES-asiat käydään tarkemmin läpi, lehden palstatilan puitteissa siihen ei ole mahdollisuuksia.

Radiosähköttäjien koulutus

Tanskassa käydään ensin 5 kk:n merimieskoulun ja sen jälkeen 24 kk:n radiosähköttäjäkoulutus. Todistuksena on yleinen radiosähköttäjän todistus (GC). Tämän jälkeen voivat halukkaat suorittaa 6 kk:n mittaisen kurssin merielektronikassa (Maritime Electronics). Kaksi koulua tuottaa vuosittain 60 radiosähköttäjää.

Norjassa on sekä yksi- että kaksivuotinen radiokoulutus. Yksivuotinen on lukiopohjainen ja kaksivuotinen peruskoulupohjainen. GC-todistusta ei Norjassa ole otettu käyttöön. Lähiaikoina suunnitellaan merenkulkijoille yhteistä peruslinjaa, minkä jälkeen voitaisiin valita erilaisia opistoon johtavia linjoja ja vaihtaa linjaa tarpeen vaatiessa.

Ruotsissa asiasta on saatu aikaan komiteamietintö johon odotetaan vastausta ennen

lokakuuta. Mietintö käsitellään ilmeisesti ensi vuonna valtiopäivillä. Mietinnön mukaan radiosähköttäjäkoulutus opistoissa aloitettaisiin vuonna 1977. Siitä tulisi kaksivuotinen ja se perustuisi lukioon ja johtaisi GC-todistukseen. Mahdollisuuksia jatkokoulutukseen korkeakoulutasolla avautuisi samalla.

Ammattiharjoittelu

Tanskan radiosähköttäjäliitto on vaatinut 3 kk:n harjoittelu-aikaa, mutta viranomaiset ovat vahvistaneet harjoitteluajan pituudeksi 6 viikkoa. Tämä koskee kaikkia nykyisin valmistuneita radiosähköttäjiä. Harjoitteluajalta maksetaan palkkaa. Vain yksi varustamo on kieltäytynyt palkan maksamisesta harjoitteluajalta ja lähiaikoina odotetaan työtuomioistimen päätöstä asiassa.

Norjassa asetettiin työryhmä tutkimaan, mitä kaikkea radiosähköttäjän tulisi läpikäydä ennenkuin hän saa yksin ottaa vastuun radioasemasta. Varustajat eivät suostuneet 3 kk:n harjoittelu-aikaan, vaan halusivat sen tilalle liukuvan harjoitteluajan. Telehallinto päätti kuitenkin 3 kk:n harjoitteluajasta 1. 3. -76 alkaen. Silloin varustajat pestasivat radiosähköttäjiä laivapoikiksi ja messitytöiksi. Pidettäessä uusi kokous, varustajat lupasivat lähettää vastavalmistuneet radiosähköttäjät matkustaja-aluksille matkustajiksi ilman palkkaa. Telehallinto haluaa kuitenkin että heidät pestataan radiosähköttäjiksi harjoittelun ajaksi. Asia on auki ja tulee esiin syksyn palkkanuottelujen yhteydessä.

Ruotsissa on päästy sopimukseen 6–8 viikon harjoitteluajasta. Vahvistettua harjoitteluaavaa seurataan ja harjoittelun yhteydessä saadaan todistus suoritetusta harjoittelusta. Se lähetetään telehallinnolle joka antaa todistuksen, jota taas tarvitaan ottokatselmuksen yhteydessä. Systeemi astui voimaan 1. 6. -76.

IMCO:n radioalacomitea

Kokous totesi, että tärkeimmät asiat alacomitean 16. kokouksessa ovat "Draft proposal on mandatory minimum requirements for certification of radio officers" ja "Draft proposal on mandatory minimum requirements to ensure the continued proficiency and updating of knowledge of radio officers".

Kokous oli yksimielinen siitä, että pohjoismaisten radiosähköttäjäjärjestöjen tulisi saada edustaja Lontoossa joulukuussa pidettä-

Larsen,
Tanska

Sjöbom,
Ruotsi

Olsen,
Norja

Franzén,
Ruotsi

vään STW-komitean (Standards of Training and Watchkeeping) kokoukseen. Alakomitean hyväksymät radioliikennettä koskevat tekstit on saatava hyväksytyiksi STW:ssä.

Erivapaudet

Kysymys tiettyjen ruotsalaisten lastialusten erivapauksista on vielä avoin. Tällä hetkellä liikennöi neljä alusta ilman radiosähkötäjä. Ruotsin laivanpäälystöliitto on antanut julkilausuman, jossa se sanoutuu irti ajatuksesta, jonka mukaan perämiesten tulisi huolehtia radiopalvelusta normaalien työtehtäviensä ohella. Kokoukset asian johdosta jatkuvat.

Norjassa ovat varustajat pyytäneet merenkulkuhallinnolta 1974 SOLAS-sopimuksen 4. luvun muuttamista. Merenkulkuhallinto on kuitenkin suhtautunut tähän kielteisesti.

Kokous antoi asiasta seuraavan julkilausuman:

Helsingissä 19—20 elokuuta 1976 pidetty Pohjoismainen Radiosähkötäjäkokous keskusteli laivanvarustajien yrityksistä saada erivapauksia turvallisuussopimuksen määräyksistä, jotka aiheuttaisivat sen, että Itä- ja Pohjanmeren liikenteessä olevien alusten miehistöiltä riistettäisiin heidän oikeutensa saada riittävää radioturvallisuussuojaa suorittaessaan työtään merellä.

Tämä kokous vahvistaa aikaisemmin esittämänsä kantaa joka perustuu monien vuosien kokemukseen, että radioturvallisuus on hoidettava pätevien radiosähkötäjien toimesta.

Kun alukselta poistetaan radiosähkötyslaitteet ja radiosähkötäjä, vähentää se oleellisesti koko radioturvallisuusjärjestelmän arvoa.

Kokous julistaa kielteisen kantansa tällaisiin yrityksiin ja kehottaa pohjoismaisia viranomaisia noudattamaan SOLAKSEN määräyksiä.

Kokous kehottaa myös kaikkia me-

renkulkijajärjestöjä vastustamaan varustajien erivapausanomuksia jotka lopulta johtaisivat turvallisuuden heikkenemiseen kaikkien merenkulkijoiden osalta.

Merenkulkijoiden yhteydet kotimaahan

Ruotsissa lähetetään noin 400 sanan mittaiset sähkötysuutiset, jotka toimittaa Ruotsin tietotoimisto. Samat uutiset lähetetään myös laivatelexillä. Kustannukset noin 750000 kruunua vuodessa, maksetaan merenkululaitoksen budjetista lennätinlaitokselle. Tietotoimisto saa toimitustyöstä maksun huolto-neuvostolta.

TV-kasettisysteemi on valmistunut ja kasetteja valmistuu säännöllisesti.

Tanskassa lähetetään myös sähkötysuutiset kahdesti päivässä. Valtio maksaa kustannukset. Tanskan yleisradion toimittajat hoitavat toimituspuolen.

TV-kasetteja ei ole aikaansaatu. Neuvottelut tekijäoikeuskysymyksistä ovat kesken.

Norjassa on myös 400 sanan sähkötysuutiset. Niitäkään eivät merenkulkijat itse maksa. Toimitustyön hoitaa lehti "Nytt fra Norge".

TV-kasettikysymys on jumissa. Tekijäoikeuksista kiistellään.

Kasettitelevisiosta antoi kokous seuraavan julkilausuman:

Helsingissä 19—20 elokuuta 1976 pidetty Pohjoismainen Radiosähkötäjäkokous on käsitellyt uutispalvelua merenkulkijoille.

Kokous totesi, ettei kysymystä TV-kasettijärjestelmästä ole vielä ratkaistu kaikissa pohjoismaissa.

Koska TV-ohjelmien tuottaminen, lähettäminen ja rahoittaminen tapahtuu kaikissa pohjoismaissa valtiojohtoisesti, tulisi samojen pohjoismaisten laitteiden huolehtia siitä, että yhtenäinen TV-pal-

→

Erkki A. Koivisto esittämässä tervehdystään kokoukselle.

velu palvelisi kaikkia merenkulkijoita ilman että heiltä tästä perittäisiin erityistä maksua.

Kokous vaatii siksi kyseessä olevien maiden viranomaisia pikaisesti ryhtymään tarpeellisiin toimenpiteisiin mahdollistaakseen TV-kasettiohjelmien toteuttamisen pohjoismaisen kauppalaivaston merenkulkijoille.

Suomen puuttuvista sähkötysuutisista kokous totesi:

Helsingissä 19—20. 8. 1976 pidetty Pohjoismainen Radiosähköttäjäkokous katsoo, että merenkulkijain yhteyksien hoitamisessa kotimaahansa on käytettävä kaikkia niitä nykyaikaisen tekniikan

suomia keinoja, jotta nämä yhteydet voitaisiin, huolimatta merenkulun erityisolosuhteista, hoitaa merenkulkijoita tyydyttävällä tavalla.

Edelleen kokous totesi uutispalvelun olevan alueen, jonka järjestäminen sähköisiä viestintämuotoja käyttäen on nykyisellä tekniikalla verraten helppo hoitaa. Muissa Pohjoismaissa on sähkötysuutisia lähetetty laivoille jo monien vuosien ajan. Niiden kustannuksista vastaa näissä maissa valtiolta.

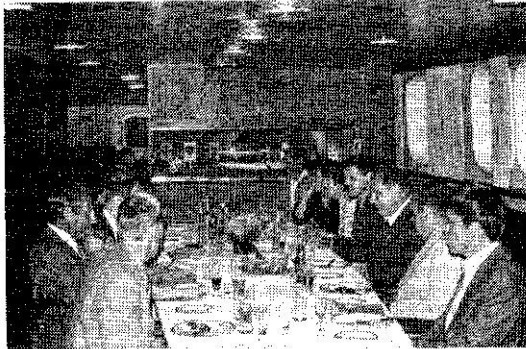
Norjan, Ruotsin ja Tanskan kokousedustajat toivat julki hämmästyksensä sen johdosta, ettei Suomessa vieläkaan ole pystytty järjestämään merenkulkijoille uutispalvelua sähkötysteitse, vaikka tällä keinoin pystyttäisiin saamaan käytännöllisesti katsoen kaikki suomalaiset merenkulkijat edes jossakin määrin normaalin uutispalvelun piiriin.

Pohjoismainen Radiosähköttäjäkokous lausui julki toivomuksen, että myös Suomessa aloitettaisiin ensi tilassa välittää uutisia merenkulkijoille myös sähkötyksellä. Edelleen, etteivät kustannukset sähkötysuutisten lähettämisestä lankeaisi merenkulkijoiden itsensä maksettaviksi, koska sähkötysuutisten on katsottava olevan, merenkulun erityisolosuhteista johtuen, erään kansalaisryhmän normaalia uutispalvelua.

Jäsenmaksut

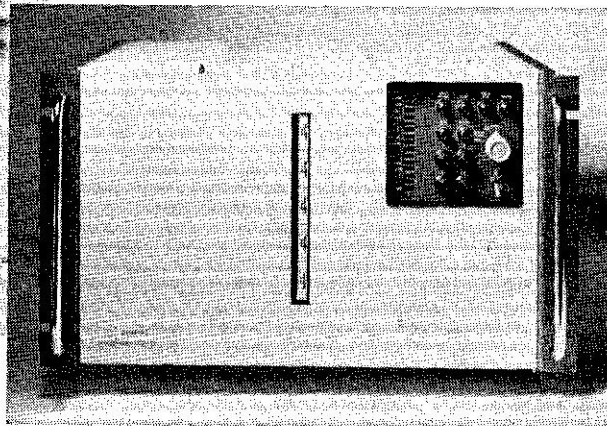
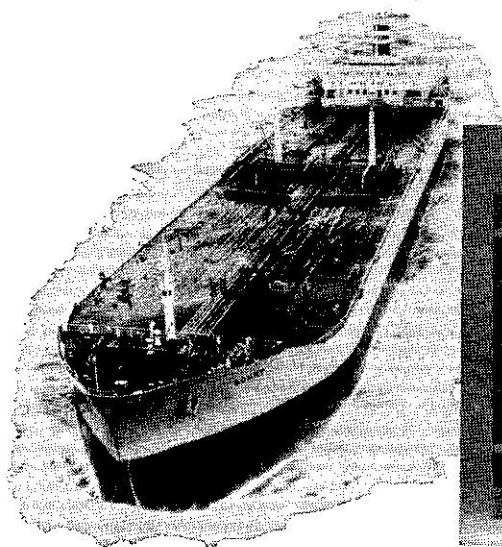
Tanskassa 1344 kr, josta 370 kr joukkohenkivakuutukseen. Vapaaehtoinen työttömyyskassamaksu 30 kr/kk.

Norjassa 30 kr/kk kun palkka on alle 2500

Illanistujaiset vietettiin j.m. Varmalla.

Vallankumous laivojen tietoliikenteessä:

Philips Simplex TOR radiotelex.

Philipsin virhesuojattu Simplex TOR radiotelex välittää selväkielisen telex-sanoman virheettömästi – vieläpä ilman sala-kuuntelun mahdollisuutta. Simplex TOR havaitsee häiriöiden vääristämät merkit ja korjaa ne automaattisesti oikeiksi. Sitä esim. pitkät numerosarjat ja luettelot tulevat täysin virheettöminä perille.

Simplex TOR on myös nopea ja edullinen tapa välittää tietoa. Se on 3...4 kertaa nopeampi ja 4...5 kertaa edullisempi kuin Morse-sähkötys. Ja mitä suuremmaksi lähetettävien sanomien lukumäärä kasvaa ja mitä pitempiä ne ovat, sitä edullisemmaksi Simplex TOR tulee. Kuvassa on Sally-varustamon mt. "Bon-

ny" – ensimmäinen suomalainen laiva, johon on asennettu Philipsin Simplex TOR.

Lisätietoja Simplex TORista saatte Philipsiltä, Kaivokatu 8, 00100 Helsinki 10, puh. 17 271.

**Ammattielektroniikka
Tietoliikenne**

PHILIPS

kr. 40 kr/kk kun palkka on yli 2500 kr. Työttömyyskassamaksu maksetaan verojen yhteydessä.

Ruotsissa 60 kr/kk, 1. 1. 1977 alkaen 70 kr/kk. Sisältää työttömyyskassamaksun 6 kr/kk.

Jäsenyys keskusjärjestöissä

Tanskan liitto on jäsen FTF:ssä, jolla ei ole sopimusoikeutta, joka sen sijaan Tanskan radiosähkötäjäliitolla on. Lisäksi jäsen Skandinaavisessa Kuljetustyöväen liitossa (STF) ja ITF:ssä.

Norjan liitto on suomalaista SAK:ta vastaavassa LO:ssa jäsenenä. Lisäksi STF:ssä ja ITF:ssä.

Ruotsin liitto on Suomen TVK:ta vastaavassa TCO:ssa, joka puolestaan ei ole sopijajärjestö. Sen sijaan sen sisällä toimii PTK (Privattjänstemannakartellen), jolla on sopijaoikeus. Käytännössä Ruotsin liitto on kui-

tenkin neuvotellut suoraan varustajien kanssa. (Ruotsin laivanpäälystöliittoon kuuluvat vain laivaradiosähkötäjäjä). Lisäksi liitto on STF:n ja ITF:n jäsen.

Kurinvalvonta

Tanskassa on ollut kurinvalvontalautakunta, mutta se on lopetettu uuden lain astuessa voimaan 1973. Todistus täytyy uusaa jos radiosähkötäjä viiden vuoden aikana on toiminut radiosähkötäjä tehtävissä alle 12 kk:n ajan.

Norjassa on jokaisessa katselmuspiirissä oma kurinvalvontalautakunta. Todistus voidaan kuitenkin peruuttaa vain todella vakavasta syystä, esim. mielisairaudesta perusteella.

Ruotsissa on myös kurinvalvontalautakunta, joka voi päättää ottokatselmuskierrosta. Todistusta ei kuitenkaan oteta täksi ajaksi pois. □

Lontoossa 19.—23. 7. 76 pidetty IMCO:n radioalakomitean 16. kokous oli osanottaja- ja asiakirjamäärältään huomattavasti edellisiä radioalakomitean kokouksia mittavampi. Jos mainitut lukumäärät vielä tulevaisuudessa kasvavat, eivät kokouksaika eikä -paikkaakaan enää riitä, mikäli asiat edelleen halutaan käsitellä niiden ansaitsemalla huolella. Alakomitea asetti kolme työryhmää, joten Suomen kolmen edustajan tuli istua neljällä pallilla: merenkuluntarkastaja Jan Jansson salissa alakomitean mukana, allekirjoittanut koulutustyöryhmässä ja tekn.lis. Touko Hakio vuoron perään muissa työryhmissä ja salissa. Pienten valtuuskuntien on pakko valita kulloinkin tärkeimmiksi harkittujen asioiden seuraaminen ja käsittely.

Merenkulun turvallisuuskomitean toimenpiteet

Alakomitea totesi mm., että turvallisuuskomitea (Maritime Safety Committee eli MSC, joka on alakomiteoitten "johtoryhmä") kehittää koulutusta ja vahdinpitoa käsittelevän alakomitean (STW-alakomitea) esityksestä radioalakomiteaa käsittelemään radiosähkötäjien koulutusta koskevassa työssään myös radiosähkötäjän erikoistodistukseen ja radiopuhelimen hoitajan todistukseen liittyvät asiat.

Merenkulun hätäjärjestelmä

Hätätapausten ilmoittamiseen käytettyä kyselykaavaketta päätettiin sen täyttämisen helpottamiseksi yksinkertaistaa.

IMCO:n päätöksen n:o A283 tekstiä, joka koskee lähi- ja kaukaisen tulevaisuuden häätjärjestelmiä, uudistetaan. Tämä tapahtuu maailman hallinnollisessa radiokonferenssissa 1979. Koska siihen on vielä aikaa, ei alakomitea käsitellyt asiaa lähemmin, mutta kehottaa jäsenhallintoja lähettämään esityksensä.

Hätätapauspaikkaa ilmaisevat radiomajakat (EPIRB)

Näitä muutaman litran vetoista termospulloa muistuttavia kelluvia radiopoijuja koskevat suunnitelmat on jaettu kahteen ajallisesti peräkkäiseen osaan niinkuin edellä olevat hätäjärjestelmätkin, johon nämä osana kuuluvat. Lähitulevaisuuden EPIRB:ia koskevat suunnitelmat alakomitea päätti saada valmiiksi seuraavassa kokouksessa.

Kaukaisemmassa tulevaisuudessa voitaisiin näitä radiomajakkapoijuja hälytysmerkin li-

säksi käyttää kenties jopa hätäsanoman automaattiseen lähettämiseen.

Taajuuskysymysten ratkaisu on tuottanut hankaluuksia. Aikaisemmin lentokoneiden taajuuksilla tehdyistä norjalaisten kokeiluista oli saatu hyvin huonot tulokset. Nyt Itä-Saksa ilmoitti kokeistaan Intian valtamerellä viime talvena taajuudella 121,5 MHz, joka on eräs EPIRB:n suunniteltu taajuus. Muut ovat 243 MHz ja 2182 kHz. Itä-Saksan kokeiden tulos oli masentava: 102 kutsua eikä ainoatakaan vastausta, ei niissäkään useissa tapauksissa, joissa kutsuttu lentokone oli kutsuvan laivan näköpiirissä.

Yhä useammat hallinnot kannattavatkin 2182 kHz:ia ensisijaisena EPIRB:in taajuutena.

Pelastusveneiden ja -lauttojen siirrettävät radiolaitteet

Norja on jo useissa kokouksissa tyrkyttänyt siirrettävää laitetta, josta 500 kHz on jätetty pois kokonaan. Nyt alakomitea lopulta totesi, että aika ei ole vielä kypsä 500 kHz:stä luopumiseen. ITU:iin kuuluva CCIR:n tutkimusryhmä tutkii asiaa ja yrittää yleensäkin löytää hätäliikenteelle sopivimmat taajuudet. Ennen tämän tutkimuksen tulosten valmistumista ei ole syytä muutoksiin.

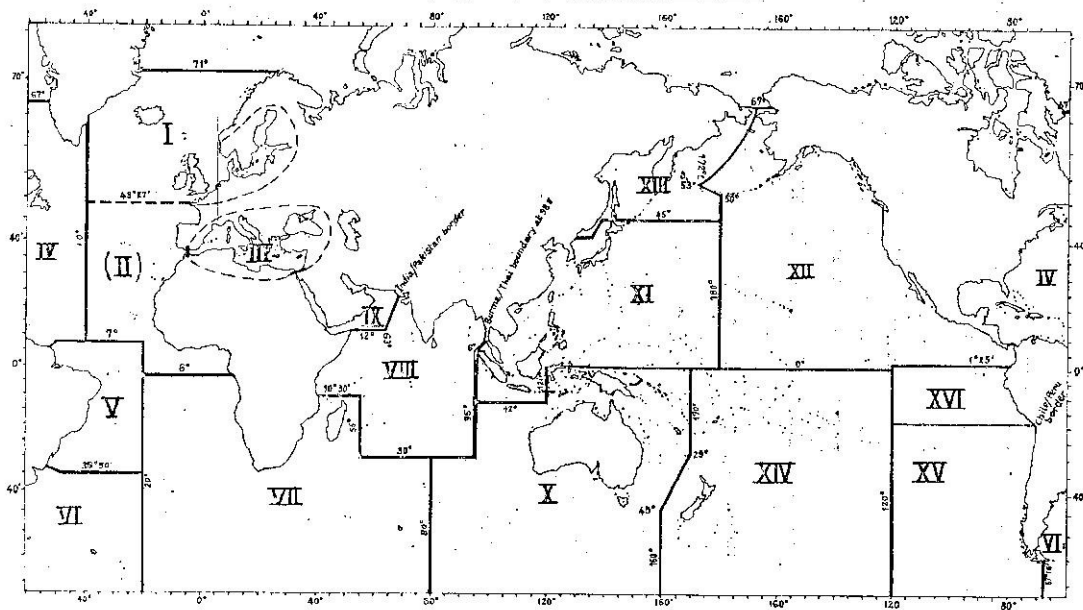
Esillä oli Hollannin tekemä esitys siitä, että hallinnoille suositeltaisiin siirrettävän pelastusveneiden radiolaitteen taajuuksiksi 500, 2182 ja 8364 kHz. Tämän esityksen alakomitea päätti käsitellä seuraavassa kokouksessa. Alakomitea oli myös sitä mieltä, että sekä radio- että pelastuslaiteasiantuntijoiden tulee osallistua lisätietojen saamiseksi lokakuussa pidettävään etsintä- ja pelastusasioita käsittelevän asiantuntijaryhmän kokoukseen.

Merenkulun varoitukset

Tämän maailmanlaajuisen NX-lähetysten koordinoinnin järjestelyt ovat vielä kesken. Lähetysten järjestämiseksi on maapallo jaettu 16:een alueeseen, NAVAREA I—XVI; joissa kussakin merenkulun varoitukset ja tiedotukset lähetetään yhteisesti sovitun aikataulun mukaisesti. Oheisesta kartasta selviävät alueiden likimääräiset rajat. Aikaisemmin on lehdessämme kerrottu tämän ohjelman mukaisten NAVAREA I:een kuuluvien Pohjanmeren ja Itämeren puhelälähetysten järjestelyistä. Nyt alakomitealle ilmoitettiin seuraavat käyttöönottoajat:

NAVAREA IV	1. 1. 1977
NAVAREA V	1. 8. 1976
NAVAREA IX	toiminnassa
NAVAREA XII	1. 1. 1977
NAVAREA XIV	1. 8. 1976
NAVAREA XV	kokeilutoiminnassa

Note : Geographical co-ordinates are approximate

Ruotsi ilmoitti menestyksellisistä kokeiluis-
taan lähettää varoitukset ja säätiedot laivoille
automaattisesti telexillä. Alakomitea pyysi
Ruotsia edelleen tiedottamaan kokeilujen su-
lumisesta.

Radiohenkilöstön koulutus ja vahdinpito

Edellisessä, viidennessätoista, kokoukses-
saan alakomitea asetti työryhmän valmista-
maan tarpeelliset esitykset asiassa. Työryh-
mä piti viikon kestävän kokouksen helmi-
kuussa alakomitean kokousten välillä, mutta
ei onnistunut saamaan kaikilta osilta tehtä-
viään täytetyksi. Nämä asian käsittelyn vai-
heet on selostettu aikaisemmin.

Työryhmän esittämän toivomuksen mukai-
sesti alakomitean XVI kokous määräsi työ-
ryhmän edelleen jatkamaan työnsä päätök-
seen. Tehtävän laajuudesta johtuen työryhmä
päätti heti alkuun työskennellä yli kokousai-
kojen, minkä se tekikin joka päivä iltatöinä
ja lyhentäen lounastaukoja. Näin voitiinkin
enemmän tai vähemmän yksimielisten pää-
tösten varassa tehty alustavat esitykset kou-
lutuksen ja vahdinpidon eri kysymyksistä
jättää alakomitealle sitä mukaa kuin ne val-
mistuivat. Alakomitea sai viimeiset näistä
käsitteltäväkseen viimeisenä kokouspäivänään,
perjantaina. Asian laajuutta, monipuolisuutta
ja eri kysymysten ratkaisuun liittyvää vai-
keutta samoin kuin käsitysten hajanaisuutta
ja suuria mielipide-eroja kuvaa osaltaan en-
nätysmäisen suuri asiakirjojen määrä, joka

alakomitean koko XVI:n kokouksen asiakir-
jaluettelosta muodostaa runsaan neljännek-
sen. Työryhmän puheenjohtajana toimi edel-
leen Englannin T. F. Connor.

Ennen työryhmän työn aloittamista käydyin
lähetekeskustelun avaukseksi puheenjohtaja
V. R. Winkelman esitti eräitä näkökohtia kou-
lutuskysymyksissä siihen mennessä jätetyistä
jäsenhallintojen esityksistä. Hän sanoi usei-
den hallintojen olevan sitä mieltä, että työ-
ryhmän ylimääräisessä kokouksessa tehdyt
esitykset olivat liian yksityiskohtaisia ja tur-
haa toistoa radio-ohjesäännöstä. Esitysten tu-
lisi olla suuremman joustavuuden saavutta-
miseksi yleisluontoisempia. Tulevaisuuden
kehitystä ei tulisi estää liian jyrkillä sään-
noilla. Hän suositti käsittelyn perustaksi Yh-
dysvaltain ja Hollannin esityksiä.

Nämä käsitykset saivat vahvistusta useiden
hallintojen esitellessä asiassa jättämiään esi-
tyksiä. Hollanti mainitsi esimerkkinä radio-
päiväkirjan pitoa koskevat ohjeet, jolle oli
uhrattu kokonainen luku. Ruotsi kannatti
puheenjohtajan käsityksiä ja mainitsi, että
elektronisten ja ATK-laitteiden tekniikka
edellyttää erittäin suurta erikoistumista ja
korkeakoulukoulutusta.

Norja kiinnitti huomiota SOLASin 6 d)
-sääntöön. Sitä ei tule tulkita siten, että ra-
diosähköttäjän on tehtävä siinä mainitut teh-
tävät, sillä kyseinen sääntö puhuu radiopäi-
vystyksen keskeyttämisestä eikä radiosähköt-
täjän tehtävistä.

Suomen T. Hahkio kiinnitti huomiota

IMCO:n tehtäviin. Viitaten eräisiin asiakirjoihin hän osoitti IMCO:n tehtäväksi merenkulun turvallisuudesta huolehtimisen. IMCO voi tutkia muitakin asioita, mutta maksullinen radioliikenne ei ole IMCO:n, vaan ITU:n asia. Päätöksen 23 mukaan ITU:n tehtävänä on kerätä tietoja ja antaa suosituksia kehitysmaiden tarpeisiin ja tässä mielessä käsikirjanomainen esitys koulutusasioista olisi paikallaan. Hahkion viitattua myös ILO:n osuuteen asian käsittelyssä, kokouksen sihteeri ilmoitti IMCO:n yleiskokouksen päättäneen järjestää kokouksen yhdessä ILO:n kanssa koulutusta ja vahdinpitoa koskevan kansainvälisen yleissopimuksen aikaansaamiseksi. Asiaa käsittelemään on muodostettu myös IMCO/ILO-yhteiskomitea, jolle materiaalin valmistele koulutusta ja vahdinpitoa käsittelevä alakomitea (STW-alakomitea).

Yllämainittuja lähetekeskustelun tärkeimpiä teemoja yleistäen ja/tai soveltaen saa hyvän käsityksen siitä, millä alueilla itse työryhmän keskustelut, väittelyt ja erimielisyyksiä selvittelevät puheenvuorot liikkuvat. Tietenkin alakomitean suuressa salissa pidetyt puheenvuorot olivat huomattavasti yleisluontoisempia kuin työryhmän puitteissa pidetyt, välistä liiankin tarkkoihin yksityiskohtiin menevät puheenvuorot. Esimerkkinä tästä voitaneen mainita useissa yhteyksissä lähes jatkuvalta tuntuva kiista shall- tai should-sanankäytöstä, joka tuntui erikoisesti kokousviikon viimeisinä päivinä, ilmeisesti kokousväsymyksestä johtuen.

Eri ohjesääntöjen ja kansainvälisten sopimusten sanamuodoista ja niiden tulkinnoista oli paljon keskustelua ja alussa kiinnitettiin erikoisen paljon huomiota edellämainittuun 6 d) -pykälään, jonka tulkinnasta ei yksimielisyyttä saavutettu. Siitä, miten paljon ja miten tarkkaan ITU:n ohjesääntöjä tulisi referoida tai toistaa, käytiin myöskin hyvin laa-

ja keskustelu. Sen yhteydessä tuotiin esille se hyvin tärkeä seikka, että radiosähköttäjä on laivassa ainoa, jonka työtä sääntelee kolme kansainvälistä elintä: ITU, SOLAS ja ILO.

Työryhmän käsitellessä alustavaa ehdotusta pakollisista vaatimuksista radiosähköttäjän jatkuvan pätevyyden varmistamiseksi, teki Suomi varauksen kohtaan, jossa edellytetään uusintakoetta viiden vuoden pituisen ammatista poissaolon jälkeen. Kaikki muut, Saksa lukuunottamatta, olivat tämänkin kohdan hyväksyneet. Eräiden stilististen muutosten jälkeen myös Saksa hyväksyi paperin. Heidän vaikeutenaan oli ollut sanamuoto, jonka olisi voinut tulkita tarkoittavan tiettyjä uusintatutkintoja myös ammatissa jatkuvasti olevilta.

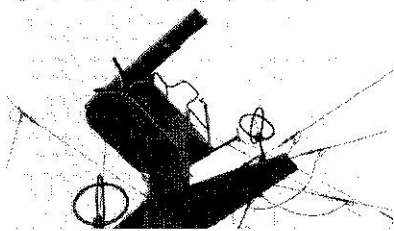
Tekstiin tehtiin muutos, joka yksiselitteisesti tarkoittaa uusintatutkintoa vasta sen jälkeen, kun asianomainen on ollut YHTÄJAKSOISESTI POISSA HYVÄKSYTYKSI KATSOTUSTA RADIOPALVELUKSESTA VIIDEN VUODEN AJAN. Asianomainen hallinto voi täysin itsenäisesti päättää tarvittavan uusintatutkinnon laadusta ja "syvyydestä." Tietenkin myös hyväksyttävästä radiopalveluksesta. Tähän, sekä asiasta Suomessa aikaisemmin pidettyihin pöytäkirjoihin ja keskusteluihin katsoen alakomitea hyväksyi yksimielisesti — Suomi mukaanluettuna — radiosähköttäjien jatkuvan pätevyyden varmistamista koskevan paperin, vaikka Suomi työryhmässä olikin esittänyt eriyvän mielipiteen. Samankaltainen, mutta hieman suppeampi teksti hyväksyttiin myös radiosähköttäjän erikoistodistuksen omaavien osalta.

Radiopuhelimen hoitajan todistuksen uusimista koskevan tekstin alakomitea hylkäsi. Sihteeristö sai tehtäväksi laatia uuden tekstin. Entinen teksti päätettiin kuitenkin lähettää STW-alakomitealle tiedoksi. □

Kaksi ylimääräisen (V 15 pl)

RADIOSÄHKÖTTÄJÄN TOINTA

(alkaen 01. 01. 77 ja 01. 02. 77) Helsingin poliisilaitoksessa haettavana 19. 11. 1976 mennessä Helsingin poliisimestarille Kasarmikatu 25 A, 00130 Helsinki 13, osoitettavin hakemuksin, joihin on liitettävä hakijan virka- ym. todistukset, mm. todistus II lk kansainvälisen radiosähköttäjätutkinnon suorittamisesta. Konekirjoitustaito katsotaan eduksi.

UUTISTUTKA

Veronpalautukset

Merimiehille palautetaan viran puolesta vuoden 1976 syyskuun loppuun mennessä vuoden 1975 kolmen ensimmäisen kuukauden aikana liikaa suoritettu merimiesvero. Jos liikaa pidätetty määrä on 20 markkaa pienempi, sitä ei palauteta.

Merimiesverolautakunta toimittaa palautusluettelot syyskuussa Uudenmaan lääninhallitukselle, joka palauttaa veron merimiehelle postisiirron tililtäotokortilla. **Merimiesveron palautus lähetetään siihen osoitteeseen, jonka merimies on ilmoittanut hakiessaan merimiesverokorttia vuodelle 1975.**

Jos merimies ei ole hankkinut merimiesverokorttia tai hakemuksesta puuttuu merimiehen osoite maissa, lähetetään palautus laivanisännän vuositilityskortissa ilmoittamaan osoitteeseen. Postitoimisto säilyttää palautuksen yhden kuukauden ajan, jonka jälkeen se on noudettavissa Uudenmaan lääninhallituksesta, osoite Aleksanterinkatu 4, 00170 Helsinki 17, puh. 90-650511/vaihde.

Merenkulkualan työsuoje- lun peruskurssi

Laivatyöturvallisuuslautakunta ja Työturvallisuuskeskus järjestävät yhteistoiminnassa merenkulkualan työsuoje-
lun peruskurssin 1. —5. 11. 1976 Tuusulassa Kunnallisopistolla.

Kurssi on tarkoitettu työsuoje-
lupäälliköille ja -valtuutetuille sekä tarpeen mukaan myös muille työsuoje-
luorganisaation jäsenille.

Kurssin ohjelman on laatinut laivatyöturvallisuuslautakunta yhdessä Työturvallisuuskeskuksen kanssa. Ohjelman sisältö on sama kuin peruutetun syyskuun 1976 kurssin.

Kurssin osanottomaksu on 500 mk. Lisäksi opisto perii täysihoitomaksua. Työnantaja vastaa osanottajien kuluista koulutussopimuksen mukaisesti.

Laivat

Uusina kutsuina ovat eetteriin ilmestyneet Nielsenin PAMELA/OIDS, operaattorina Jari Savolainen ja Finnlinesin KUURTANES/OIGO, operaattorina Tapio Räsänen. Myös Nesteen Lunni/OIHM on liikkeellä.

Myytyjä aluksia ovat mm. seuraavat: Dalny/OGPM, Vallila/OGVO, Aconcagua/OGCT, Esso Fennia/OGBO ja Wipunen/OFUV.

Antennikokeilut

Muun muassa Altano/OIDL ja Taifun/OIDY ovat saavuttaneet huomattavan hyviä tuloksia itse rakentamillaan viritetyillä dipoliantenneilla. Altanolla on dipolit 8, 12 ja 16 MHz:lle. Eräässä kokeessa Tyyneltä Mereltä Helsinkiin oli laivan alkuperäisellä antennilla QSA 2, dipolilla (12500 kHz) nousi voimakkuus QSA 4:ään. Tulokset ovat luonnollisestikin riippuvaisia laivan asennosta, sitä miten eri antennit pääsevät esteettömästi säteilemään. Tästä mielenkiintoisesta asiasta toivomme saavamme tulevaisuudessa laajempia artikkeleita.

Pori/OIX taajuudet

17. 9. alkaen muutti Yleisradio muutamia lyhytaaltotaajuuksiaan. Klo 0600—0730 gmt ja 1000—1100 gmt lähetyksen vanha taajuus 15205 kHz muutettiin 15270 kHz:iin ja klo 1700—1930 gmt lähetyksen vanha taajuus 15110 kHz muutettiin 15265 kHz:iin. Yleisradio toivoo raportteja uusien taajuuksien kulumisista.

Uudet merimiesvero-ohjeet

Uudistettu painos vihkosesta MERIMIES-
VEROTUS Ohjeita merimiesverovelvollisille on ilmestynyt. Uusi vihko on aivan samanlainen ulkonäöltään kuin edellinenkin. Onkin syytä olla tarkkana että vanhat tulee hävitettyä sotkujen välttämiseksi. Vihkosta saa varustamoista ja merimiesverolautakunnasta.

Onko maailmassa miljoona alkoholistia

AA-liikkeessä on omaksuttu kanta että jokaisen tulisi itsensä ratkaista onko hän al-

koholisti tai ei. Muualla 'alkoholisti'-nimitystä vieroksutaan, koska se ei kuullosta kauniilta, mutta AA:ssa arvioidaan nykyisin olevan yli miljoona jäsentä, jotka ovat myöntäneet alkoholisminsa. Tosin vain harvat heistä ovat olleet täysin rappiolla, mutta AA:ssa ei määritellä alkoholismia taloudellisten seikkojen perusteella, vaan päättely lähtee siitä juoko asianomainen vastoin tahtoaan, juoko hän enemmän kuin oli aikonut, juoko silloinkin kun olisi parempaakin tehtävää jne. Jos hyvässä asemassa oleva ihminen juopuu silloin kun hänen kaiken järjen mukaan pitäisi olla selvä, on kysymyksessä luultavasti alkoholismi.

Harvoin alkoholisti käsittää omaa tilaansa. Ulkopuoliset ovat usein tarkkanäköisempiä, mutta he saattavat myös erehtyä luulemaan alkoholistiksi ihmistä, jolle juominen ei ole pakonomaista. On kovia juomareita ja on alkoholisteja. Edelliset voisivat olla juomattakin, mutta heidän moraalisensa sallii sellaisen elämäntavan.

Suomessa on AA-toimintaa noin sadalla paikkakunnalla, mikä on suhteellisen paljon kun otetaan huomioon että menestyäkseen hyvin ovat ryhmän ensimmäiset jäsenet usein paikkakunnan tunnetuimpia juoppoja.

Suomalaiset ovat niittäneet mainetta juopottelullaan ulkomailla, mutta myös AA-liike on Suomessa menestyksellinen ja sen tulokset tunnetaan ulkomaillakin. Suomen noin 5.000:ta AA-jäsenestä on toinen puoli ollut rahtiina yhtäjaksoisesti vähintään vuoden, monet jo yli 20 vuotta. Näin jokaisessa ryhmässä on toinen puoli jäsenistä onnistunut löytämään ratkaisun ongelmalleen ja on valmis jakamaan kokemuksensa ilmaiseksi ken tahansa asiasta kiinnostuneen kanssa.

Yhteyden AA-liikkeeseen saa AA-Auttavan puhelimen välityksellä, jollainen toimii suurimmilla paikkakunnilla tai AA:n palvelutoimiston kautta puh. 90-576 397

Valmet ja Finnlines yhteistyöhön Saudi-Arabian kanssa

Saudi-Arabian ja Suomen välillä solmittiin toukokuun 5. päivänä 1976 sopimus kaupallisesta, teollisesta ja teknologisesta yhteistyöstä, jonka tarkoituksena on saudiarabialaisten ja suomalaisten liikeyritysten välisen yhteistyön edistäminen. Tämän pohjalta lauantaina syyskuun 4. päivänä 1976 allekirjoitettiin Suomessa vierailevan Mr. Adnan M. Khashoggin edustaman Triad-yhtymän sekä suomalaisten Valmet Oy:n ja Oy Finnlines Ltd:n välillä sopimus Saudi-Arabian tarvitsemien nykyaikaisten kuljetusjärjestelmien käyttöön-ottomahdollisuuksien selvittämisestä yhteisen varustamoyhtiön puitteissa, käyttäen Valmetin rakentamia erikoisaluksia ja muuta kuljetusvälineistöä sekä Finnlinesin varustamotoimintaan liittyvää tietoutta ja kokemusta.

Allekirjoituksen suorittivat Mr. Adnan M. Khashoggin Triad-yhtymästä ja ministeri Olavi J. Mattila, Valmet Oy:n johtokunnan puheenjohtaja sekä merenkulkuneuvos Heikki Holma, Oy Finnlines Ltd:n johtokunnan puheenjohtaja.

SVY

Suomen Varustamoyhdistyksen toimitusjohtajaksi on nimitetty 1. 10. 1976 alkaen lainop.kand. Per Forsskåhl (38). Suomen Varustamoyhdistyksen palvelukseen P. Forsskåhl tuli v. 1964 toimien ensiksi yhdistyksen lakimiehenä ja vuoden 1975 alusta yhdistyksen elinkeinopoliittisena johtajana.

Porin uusi lähetin lakkoili

Vasta käyttöön otetusta Yleisradion uudesta 250 kW:n lyhytaaltolähettimestä paloi elokuun alussa pääteaste. Lähetin oli korjauksessa elokuun, ja se saatiin käyttöön 5. 9. jolloin uusi aikataulu astui voimaan.

Lähetin on aivan uutta mallia, ja samanaista ei ole käytössä muualla kuin lähettimen toimittaneen tehtaan laboratoriossa Sveitsissä. Tavallaan Yleisradio joutui siis uuden prototyypin "koekaniiniksi".

Uusi ohjelma-aikataulu on voimassa 5. 9.—6. 11. ja sattuu taas niin hankalaan aikaan, ettei sitä kannata julkaista lehdessämme.

Merenkulkujärjestöjen uutisia on mahdollisuus kuulla tiistaisin klo 1300, 1500 ja 1830 gmt lähetettävässä Venttiiohjelmassa. □

**ERKKI A KOIVISTON
RAHASTO
PST 579055-1
PL 104, 00151 HELSINKI 15**

Toimituksen kalenterista

Society of Wireless Pioneers

Santa Rosassa, Kaliforniassa pitää päämajaansa yllä mainittu järjestö, jonka tarkoituksena on yhdistää niitä henkilöitä, jotka laivalla tai toisella ovat työkseen käyttäneet sähkötysavainta. Järjestö toimii maailmanlaajuisesti ja siinä on tällä hetkellä yli 2000 jäsentä. Se perustettiin 1968.

Järjestö julkaisee omaa lehteä "Ports o' Call" ja uutiskirjeitä. Järjestössä on seuraavat jäsenluokitukset:

— "Spark-Gap Pioneer", jäsen joka on alkanut palveluksensa ennen vuotta 1915

— "Pioneer", joka on aloittanut vuosina 1915–1925 molemmat vuodet mukaanluettuna

— "Veteran", joka on aloittanut vuosina 1926–1935 molemmat vuodet mukaanlukien

— "Professional Associate", joka on aloittanut 1935 jälkeen. Niiden, jotka ovat aloittaneet 1950 jälkeen, täytyy omata 2 vuoden "praktiikka" ennen jäseneksi pääsyä.

Palvelukseksi lasketaan kaikki ammattiradiosähköttäjän työ, laivoissa, rannikkoradiossa, poliisiradiossa, armeijassa jne. Julkaisujen yms. lisäksi toimintaan kuuluu amatöörijäsenten välinen yhteydenpito amatööribandeilla.

Liittymismaksu on 2,5 \$ ja jäsenmaksu 5 \$ vuodessa. Tarkempia tietoja ja jäseneksihakukaavakkeita saa pyytämällä osoitteesta Society of Wireless Pioneers, P.O.Box 530, Santa Rosa, Calif. 95402 USA.

Syntesaattorin puolesta

1. 1. 1978 koittaa vihdoinkin aika uusi, jolloin HF:llä ei tuplasivunauhaa eikä kantoaaltoa enää puhelälähetyksissä sallita. Jo on aikakin, esim. radioamatöörit eivät enää viiteentoista vuoteen ole juuri AM-lähetyskiä harrastaneet!

Siltä varalta, että joku saattaisi kuvitella pärjäävänsä samalla voimaan astuvista uusista puhetaajuuksista parin kiteen hommaamisella, kerrotaan tässä hiukan niistä taajuuksista joita ko. päivämäärästä lähtien laiva-asemalla tarvitaan. Huomion arvoista on se, että taajuudet eivät suinkaan ole eri bandeilla harmoonisia.

Duplex-radiopuhelintaajuudet suomalaisille laivoille (Suomella osuus kanaviin): 4078,5 4100,2 4103,3 4112,6 4128,1 8198,1 8204,3 8207,4 8219,8 8281,8 12345,5 12354,8 12367,2 12376,5 12401,3 12410,6 12419,9 16475,5 16491,0 16500,3 16590,2 16593,3 22124,0 22127,1 22130,2 22133,3 22040,3 22065,1 ja 22093,0 kHz. Näitä taajuuksia vastaa aina tietty lähetintaajuuspari, jota laivan on kuunneltava. Cross-band yhteydet ovat kiellettyjä.

HF-puhekutsutaajuudet: 4125,0 6215,5 8257,0 12392,0 16522,0 ja 22062,0 kHz.

Laivataajuudet digitaalista selektiivikutsusta varten: 4187,6 6281,4 8375,2 12562,3 12562,8 16749,9 16750,4 22248,0 ja 22248,5 kHz.

Laivojen väliset taajuudet, joiden cross-band käyttö on sallittua: 4143,6 6218,6 6221,6 8291,1 8294,2 12429,2 12432,3 12435,5 16587,1 16590,2 16593,3 22124,0 22127,1 22130,2 22133,3 ja 22136,4 kHz.

Lisäksi ne kiteet, jotka tarvitaan haluttaessa puhelua ulkolaisten asemien kautta. Ja telexkiteet.

Ylläolevasta huomataan, että esim. 12 MHz:n alueella tarvitaan 13 kidettä. Mihin moinen rypäle kiviä vanhanmallisessa lähetimessä mahtuu? Kaikkiaan noin 60 kidettä pitäisi ympätä lähettimeen, jossa on tilaa vain kolmelle kiteelle per bandi.

Joten olisi kai astua kaikkien laivojen kohdalla syntesaattorikauteen samalla. Joka laite kuulemma suomeksi on syntesoija tai syntesaattori, mutta ei missään tapauksessa syntesaattori. □

**Vuokraa auto —
ehdit enemmän.**

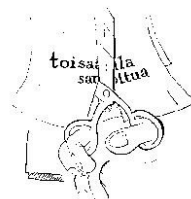

Metallitalo, 688 055 ja 737 260
Lentokenttä, 821 201
Muualla maassa kaikki VW-
piirimyyjät.

Varaukset: 688 055 / 14

interRent
autovuokraamo

TOISAALLA SANOTTUA

Vaikka viime aikojen merenkulkijoiden kannalta tärkeimmät uutiset ovat kertoneet Effoan törmäilyistä mukavuuslippuhaaveineen, on eri lehdissä esiintynyt myös muita radiosähköttäjiä kiinnostavia aiheita. Tällä palstalla pyrimme nyt ja jatkossa referoimaan tärkeimpiä muissa päivä- ja aikakauslehdissä esiintyneitä asioita.

Häiritsevä pulssilähetys

"Läntisen Euroopan rannikkoradioasemia häiritsee kesällä toimintansa aloittanut neuvostoliittolainen lyhytaaltoasema", aloittaa Helsingin Sanomat uutisensa 1. 9. "Erityisen voimakkaana tämän aseman lähetykset tuntuvat Suomessa ja Ruotsissa. Eurooppalaisen yhteispeilauksen avulla asema on paikannettu Ukrainaan Pultavan tienoille."

Tämä lähetys on todella ollut melkoisena häiritsevä HF-radioliikenteessä peittäen samalla kertaa useita megahertzejä leveitä alueita. HeSa kertoo Plh:n radio-osaston vt. johtajan Kaarina Sundvallin sanoneen osastossa tiedettävän näistä "aika valtavista häiriöistä, jotka rajoittavat meriradioliikenteen taajuuksien käyttöä."

HeSa on myös kääntynyt radio-osaston tarkkailun puoleen saaden sieltä hyvin tyypillistä informaatiota: "Radio-osaston tarkkailun mukaan osaston tehtävänä ei ole antaa tietoja sanomalehdille asiasta."

Sillä lailla. Olisi mielenkiintoista tietää, mikä todella on radio-osaston tarkkailun tehtävänä!

Ammattiasioita

Plh:n julkaisema PT Teletiedotuksia 4/76 sisältää raportointia kansainvälisen neuvoston radiokomitean (CCIR) välitiedotuksen tuloksista. Siirtyvää liikennettä koskevan osan ovat kirjoittaneet J. Karjalainen ja T. Hakkio.

CCIR on tutkinut mm. SSB:n käyttöä hätä- ja turvallisuustaajuuksilla, etupäässä 2182 kHz:llä. Monien etujen vastakohtana todetaan taajuuden sietorajojen tiukentuminen ja käytössä olevan pelastusveneidien radiokaluston ja kannettavien hätäradiolaitteiden enenaikainen vanhentuminen. "A3A ja A3J-lähetelajien etuja pidetään kuitenkin niin merkittävänä, että nämä lähetelajit pitäisi ot-

taa käyttöön, kunhan teknilliset ja vanhojen laitteiden yhteensopimattomuudesta aiheutuvat ongelmat on voitu ratkaista."

2182 kHz:n rauhoittamisesta yksinomaan hätä-, pika- ja turvallisuustarkoituksia varten on myös keskusteltu. "Kutsutarkoituksiin soveltuisi parhaiten jokin kanava 2000—2300 kHz ympäristöstä, joskin kutsukäytön poistamiseen kanavalta 2182 kHz liittyy melkoisia vaikeuksia."

Digitaaliselektiivikutsusta todetaan, että sen voidaan katsoa olevan käytännöllisesti katsoen valmis, ja väliaikaiseksi ratkaisuksi hyväksytyn SSFC-kutsun voidaan olettaa väistyvän uuden, monipuolisemman selektiivikutsun tieltä vähitellen. "Digitaaliselektiivikutsun etuja ovat mm. sen soveltuvuus sähkötyskanavilla käytettäväksi samoin kuin sen paremmuus hätäsanomien automaattisen lähettämisen ja vastaanottamisen kannalta; menetelmällä saavutetaan sähkötyksen toimintasäde lopputuloksen ollessa kuitenkin selväkielinen sanoma, joka voidaan tallentaa joko väliaikaisesti tai pysyvästi esim. kielivaikeuksien helpottamiseksi."

GE:n uudisrakennukset

Svensk Sjöfartstidning tiesi kertoa Gustaf Erikssonin peruuttaneen Etelä-Koreasta tekemänsä kahden 11000 dwt:n kuivarahtialuksen tilauksen. GE etsii nyt uusia kohteita Japanista.

Lentäjät Laivanpäälystöliittoon

HeSa 26. 9. kertoi Suomen liikennelentäjien yhdistyksen liittyneen saksalaiseen Suomen laivanpäälystöliittoon. "Järjestöillä on jo aiemmin ollut keskinäistä yhteistyötä, jota molemmilla tahoilla pidetään hyödyllisenä ja nyt tehty päätös merkitsee liittojen mukaan yhteistyön tiivistämistä saatujen kokemusten pohjalta."

Laivanpäälystöliiton jäsenmääräksi mainitsee HeSa lähes 3000. "Liikennelentäjien yhdistykseen kuuluvat siviili-ilmailun lentokapteenit ja lentoperämiehet."

Kilpailua Vikinglinjalle

Samainen 26. 9. HeSa kertoi Ahvenanmaan ja manner-Suomen väliseen rekkalauttaliikenteeseen kaavailtavan uutta varustamoa,